

REPORTAGE

ÄNTLIGEN HEMMA. Nu är Stubben som vilken annan katt som helst - fast svanslös.

Han strök omkring det vackra huset på Entitevägen i Sunnersta under någon veckas tid. Kanske hade den svanslösa vildkattungen redan bestämt sig för att här ville han bo.

Från rädd vildkatt till gladtamkatt

TEXT: ANDREAS VICTORZON BILD: JONAS JONZON

”Jag såg honom här utanför i somras, det var något konstigt med svansen. Den såg bruten ut, berättar Lars Jägernar.

När den övergivna fyrfotingen dök upp igen några dagar senare åkte familjen till Skoghäll och hyrde en kattfälla. Men vildkattungen ville inte gå in.

– Då gav vi den kattmat några dagar. Den blev lite tyngre, och kattfällan slog igen, fortsätter Lars.

Han var då illa därän, svansen hade blivit uppäten av larver och ramlat av.

– Vi ringde till föreningen Samvetet, som berättade om en duktig veterinär, säger mamma Elisabeth Öllberg.

Väl hos veterinären förstod de hur nära det varit att kattungen skulle ha förbrukat minst ett av sina nio liv.

– Hade vi kommit in med den två dagar senare hade den dött, berättar Lars.

Det som var kvar av vildkattungens svans amputerades. Han blev vaccinerad och id-märkt. Och fick namnet Stubben.

– Vi fick döpa honom där eftersom han måste ha ett namn på pappret, förklarar Lars.

I och med att de kontaktat föreningen Samvetet, blev föreningen också Stubbens ägare. Familjen Jägernar-Öllberg bestämde sig för att bli jourherm åt föreningen för att kunna ta hand om Stubben. Tills Samvetet hittade ett hem åt honom.

Föreningen Samvetet bildades i februari 2004 och har redan 125 medlemmar. Av dem är ett 20-tal aktiva, och lägger ner många kvällar och helger på att hitta lämpliga hem åt hittekatter. Eller vildkatter. Hittills har över 360 katter fått ett nytt hem genom föreningen. De flesta permanent, några tas omhand av föreningsmedlemmar.

Polisen, ideella föreningar, veterinärer, djuraffärer är typiska samarbetspartner för Samvetet.

Målet formuleras de så här: Att välorganisera och långsiktigt lösa problemet med Uppsalas kolonier och övriga hemlösa och avlivningshotade katter.

Familjen tog sig an Stubben direkt.

Dessutom jobbar man aktivt för att kunna öppna ett riktigt katthem i Uppsala. Lokaler är redan klara. Men inte finansieringen.

Det är en vacker höstkvald när Emma Fredriksson och Madeleine Aldervall från Samvetet tittar in hos familjen i den gula villan på Entitevägen i Sunnersta. Med sig har de ett kontrakt. Nu ska nämligen Stubben bli medlem i familjen Jägernar-Öllberg på riktigt. Stubben verkar vara på bra humör. Busar runt med 16-åriga bankatten Skrallet. Myser med dottrarna Joa-Li och Mira. Springer mellan fötterna på sonen Rufus. Bakom en glasörr krafsar hunden Tobbe, som verkar vilja vara med på ett hörn.

Stubben verkar lugn och trygg. Men så var det inte från början.

– Han var helt vild och galen. Jag fick gå med honom i en handduk, med trädgårdshandskar på. Han var skräckslagen. Och hade fruktansvärt ont har vi förstått, säger Elisabeth.

Dottern Mira var den som tog sig an Stub-

ben mest. Lekte med honom, fick honom stegvis att lugna ner sig. De har hittat varandra.

– Jag älskar Stubben, säger Mira.

Vi får kaffe och bulle. Och en stunds samtal innan kontraktet ska skrivas på. Familjen har tidigare tagit emot en omplaceringskatt, två hittekatter och så Tobbe, med ett förlutet som gatuhund.

– Det är något med dem som är roligare än vanliga hermakatter. Första gången man klappar dem så att de spinner, till exempel. Det är en kick man inte får av vanliga katter, säger Elisabeth.

Emma Fredriksson från Samvetet stämmer in:

– Hittekatterna känner sådan otrolig tacksamhet. Man får så mycket tillbaka. Ingen katt är omöjlig. Hittekatterna är krävande. Skyggare. Men det är en riktig upplevelse när det börjar släppa.

Hon är arg över att så många bara lämnar katter åt sitt öde, till exempel när de ska på semester. Eller helt enkelt avlivar dem.

– Människor har så låga tankar om katter, säger hon.

Jag undrar lite mer om Stubbens historia. Enligt veterinären är han troligen född i början av juni. Skräcken för människor tyder på att det är en vildkatt.

Stubbens mamma och pappa?

– Det finns ju en flåbuse som går omkring här i Sunnersta och slås mycket. Svart också. Han är nog huvudmisstänkt, säger Lars.

Mamman däremot har de ingen aning om. Emma och Elisabeth sätter sig i soffan och går igenom villkoren i kontraktet. Samvetet är noggranna med sina placeringar och det blir en hel del att gå igenom med försäkringar, avmaskning, rätt till omplacering och annat.

Emma är övertygad om att Stubben har hittat hem. Hon pratar om "katt-kemi".

– Man märker direkt när vi hittat rätt hem för en katt. Det är faktiskt katten som hittar sina människor, säger hon.